

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 672
van **FREYA SAEYS**
datum: 22 mei 2015

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Woonzorgcentra - Stijgende dagprijs

Het Vlaams Welzijnsverbond stelt dat een verblijf in een woonzorgcentrum de afgelopen drie jaar met 10% is gestegen of gemiddeld 130 euro duurder is geworden. De gemiddelde kostprijs van een verblijf op maandbasis zou daarmee op 1.512 euro komen. De koepel haalt de stijgende personeelskosten, de strengere infrastructuurnormen en de stijgende zorgbehoevendheid van de bewoners als belangrijkste oorzaken aan.

De betaalbaarheid van de woonzorgcentra is een belangrijke uitdaging gelet op de relatief lage werknemers- en zelfstandigenpensioenen in ons land.

In de afgelopen jaren werden de infrastructuurnormen voor woonzorgcentra telkens verstrengd. Dat was nodig om een omslag te maken van meerpersoonsskamers naar eenpersoonsskamers, maar soms is de meerwaarde ook niet altijd zo duidelijk.

1. Wordt onderzocht wat de oorzaken zijn van de stijgende dagprijs voor woonzorgcentra en wat de determinerende factoren zijn van die stijging?
2. Bekijkt de overheid haar aandeel in de stijgende dagprijs bijvoorbeeld op het vlak van infrastructuurnormen zoals zij dat vandaag doet voor de kinderopvang? Zo ja, wanneer zal die evaluatie zijn afgerond? Zo niet, is het niet wenselijk ook de rol van de overheid in de kostendrijvers te bestuderen en waar mogelijk te beperken?

ANTWOORD

op vraag nr. 672 van 22 mei 2015

van **FREYA SAEYS**

1. Diverse studies hebben reeds gepoogd om de voornaamste dagprijsdeterminanten te identificeren en te verklaren. In zijn onderzoek van 2012 *'Een vergeleekede studie naar bouwkost en dagprijs in door VIPA gesubsidieerde en niet- gesubsidieerde woonzorg-centra'* stelt professor Jozef Pacolet vast dat in het beste geval de dagprijsverschillen slechts voor 38% op statistisch significante wijze verklaard konden worden (hoofdstuk 9 pagina 105). Hij merkt in zijn onderzoek op dat - wat betreft de variabelen die de dagprijs van een woonzorgcentrum bepalen - een globaal zicht op de totale sector ontbreekt. Op basis van analyses op partiële databanken blijken zorgafhankelijkheid, regio, maar ook eigendomsstructuur en subsidiecomponent een invloed te hebben.

Een overheersende variabele in de beschikbare studies is het personeel boven de norm: hoe hoger het bovennormpersoneel, hoe hoger de niet-gesubsidieerde loonkost, die met cashflows en dus via de dagprijs dient gefinancierd te worden. Deze variabele omvat ook de invloed van RVT-dekking: woonzorgcentra met hoge RVT-dekking en dus een relatief hogere RIZIV-zorgfinanciering, hebben een lager aandeel boven norm-personeel.

Specifieke geografische factoren voor de dagprijs zijn de grondprijs en het gemiddelde inkomen. Beide staan in relatie tot elkaar: hogere grondprijzen drijven de loon-verwachtingen op, terwijl een hoger gemiddeld inkomen ook toelaat om hogere grond-prijzen te betalen. De impact op de dagprijs voor woonzorgcentra speelt zowel aan de kostenzijde door enerzijds de inzet van duurder/hoger gekwalificeerd personeel en hogere grondkosten als anderzijds de bereidwilligheid om duurdere dagprijzen te betalen ten gevolge van de relatief hogere inkomens.

Jongere infrastructuur – nieuwbouw of vernieuwbouw – kan eveneens aanleiding geven tot een hogere dagprijs.

Zoals bekend, is Vlaanderen sinds 01/01/2015 volledig bevoegd voor het beleid inzake de dagprijzen in woonzorgcentra, centra voor kortverblijf, centra voor dagverzorging en de groepen van assistentiewoningen. De cijfers met betrekking tot deze dagprijzen die we bekwamen van de federale overheid (FOD economie) dateren van eind juni 2014. Het betreft echter onvolledige cijfers. Niet alle woonzorgcentra blijken opgenomen te zijn.

Een nulmeting wordt vandaag administratief-technisch voorbereid. We plannen ook de dossiers inzake prijsbepaling in de toekomst elektronisch af te handelen.

2. De overheid heeft op dit ogenblik niet de intentie haar aandeel in de stijgende dagprijs op het vlak van de infrastructuurnormen te evalueren. De erkenningsnormen op vlak van de infrastructuur van deze voorzieningen, zoals vervat in uitvoering van het woonzorgdecreet van 2009, zijn niet nieuw en zijn bovendien te beschouwen als absolute minimumvoorwaarden in het belang van de bescherming van de gebruikers.